

JOUI, 18(2) FEBRUARIE 1916

Director poliție :

General G. R. CRAINICIANU

Ofensiva germană la Verdun

Luptele înverșunate, care se dau împrejurul Verdunului, chiar dacă ar realiza speranțele Germaniei, prin ocuparea acestei cetăți, n'ar fi de cît un episod favorabil al acestui mare război, și nimic mai mult.

Atît Germanilor cît și Francezilor, pentru a cîștiga victoria finală, le trebuie nu numai un succes local, ci o serie de mari bătălii victorioase, care să sdruncine și să răpună în întregul lor, forțele adverse.

În aceste condițiuni, e interesant să analizăm situația militară a Germaniei, pentru a cîntări șorții de succes, ce le are în acest conflict formidabil.

Nici odată nu s'a cunoscut o națiune, mai bine preparată pentru război, chiar prin geniul său metodic și organizator, și nu pregătită pentru războiul defensiv, care apără independența națională, ci pentru războiul ofensiv, adică războiul de cucerire.

Germania își asigurase contra vrăjmașilor săi probabili, superioritatea numărului organizat, aceea a materialului de război și superioritatea comandamentului.

În ultimii timpî, Germania ajunsese să aibă, un efectiv din timp de pace de 900 000 oameni, la care prin adăogarea cîtorva elemente din ultimele clase de rezervă, se crea la mobilizare cea mai teribilă armată de izbire.

În legătură cu această armată tânără, se organizase corpuri de armată de rezervă, care dublau forțele ei și dau acestei mase o putere irezistibilă.

Aceasta era valoarea omenească a armatei, care se completa prin materialul cel mai complet și perfecționat. Nu se neglija nimic, din ceea ce putea fi de folos sortii unei victorii fulgurante și hotărîtoare: artilerie, tractoare automobile, zeppelinuri colosale, submarine, etc. Nu fusese prevăzut.

Se dă ca cifră aproximativă a forțelor germane, mobilizabile, numărul de 9 milioane de luptători.

E de notat, că cu toată importanța numărului, ceea ce hotărâște victoria, e calitatea războinică a soldaților în linie.

E un fapt stabilit, că în toate armatele, valoarea luptătorilor se micșorează cu vîrsta. Tinerețea formează armata de izbire, apoi vine masa de rezerviști între 27—35 ani, care servește de întărire primelor linii încercate, și în fine clasele mai vechi, constituiesc o ridicare în masă, a căror misiune e, de a apăra teritoriul național, sau de a ocupa și de a păzi, teritoriile vrăjmașe, cucerite înapoia frontului de luptă.

Toate aceste elemente, de calitate deosebite, sfîrșesc prin a se onfunda în învîlmășala tragică; dar ajunge un moment, cînd prin prelungirea luptei și numărul mare al sacrificiilor, clasele tinere dispar în învîlmășală și descoper clasele vechi, care sunt obligate să facă față cu puteri mai reduse, unor pericole mărite.

E greu de calculat pierderile germane, mai ales cînd e interesul națiunii, cum e situațiunea Germaniei, să ascunză slăbiciunile sale interne.

Astăzi în aparență, Germania se apără de a fi istovită, atît prin manifestațiunile presei sale, cît și prin ofensiva armatelor sale. S'a putut calcula totuș, după unele documente germane, că pierderile încercate lunar de ea, ar fi de 200 000 oameni. Dacă se ia de bază această cifră, se ajunge la un total de trei milioane de oameni, pierduți pînă la sfîrșitul anului 1915.

Scăzîndu-se această cifră, din forțele mobilizate, nu putem avea o indicațiune fondată, asupra valorii forțelor rămase, căci pierderile în calitate, de la o limită oarecare, cresc mai repede.

prognoza... care apără independența
națională, ci pentru războiul ofensiv, adică războiul de cucerire.

Germania își asigurase contra vrăjmașilor săi probabili, superioritatea numărului organizat, aceea a materialului de război și superioritatea comandamentului.

În ultimii timpî, Germania ajunsese să aibă, un efectiv din timp de pace de 900 000 oameni, la care prin adăogarea citorva elemente din ultimele clase de rezervă, se crea la mobilizare cea mai teribilă armată de izbire.

În legătură cu această armată tânără, se organizase corpuri de armată de rezervă, care dublau forțele ei și dau acestei mase o putere irezistibilă.

Aceasta era valoarea omenească a armatei, care se completa prin materialul cel mai complet și perfecționat. Nu se neglija nimic, din ceea ce putea crește sortii unei victorii fulgurătoare și hotărîtoare: artilerie, tractoare automobile, zeppelinuri colosale, submarine, etc totul fusese prevăzut.

Or, toate speranțele inspirate de această superioritate îngrămădită, de toată această forță, care se credea invincibilă, s'au spulberat, după o lună de luptă.

În aceste condițiuni, Germania se găsește astăzi, în situațiunea de a nu mai aștepta victoria, de cît de la lupta de uzură, care nu poate da un succes, de cît prin superioritatea rezervelor sale numerice și morale.

Să vedem care este situația Germaniei, din acest punct de vedere.

În ceea ce privește efectivul de război, cum e vorba de milioane de luptători, nu se poate cere și mai puțin o precizie matematică.

onruna în invaziunile trage
că; dar ajunge un moment, cînd prin prelungirea luptei și numărul mare al sacrificiilor, clasele tinere dispar în învălmășală și descoper clasele vechi, care sunt obligate să facă față cu puteri mai reduse, unor pericole mărite.

E greu de calculat pierderile germane, mai ales cînd e interesul națiunii, cum e situațiunea Germaniei, să ascunză slăbiciunile sale interne.

Astăzi în aparență, Germania se apără de a fi istovită, atît prin manifestațiunile presei sale, cît și prin ofensiva armatelor sale. S'a putut calcula totuș, după unele documente germane, că pierderile încercate lunar de ea, ar fi de 200 000 oameni. Dacă se ia de bază această cifră, se ajunge la un total de trei milioane de oameni, pierduți pînă la sfîrșitul anului 1915.

Scăzîndu-se această cifră, din forțele mobilizate, nu putem avea o indicațiune fondată, asupra valorii forțelor rămase, căci pierderile în calitate, de la o limită oarecare, cresc mai repede de cît pierderile numerice.

Tot așa de greu e de a se calcula cifra luptătorilor rămași, căci nu se cunoaște exact numărul celor întrebuițați la paza cetăților, a prizonierilor și a căilor de comunicație. Tot așa nu se cunoaște numărul oamenilor aminați și al celor rămași prin străinătate.

Se cunoaște, totuș, rezervele supreme care se găsesc în depozite și care sunt formate din clasa anului 1916 și angajații voluntari din 1917. Tot în depozite se găsesc clasele de land-sturm, chemarea a două, neînstruite.

Chemarea acestor clase, care

sopriind oamenii de la 40—50 ani, care n'au făcut nici un serviciu militar, arată în mod evident, că s'a luat din clasele tinere tot ce se putea lua.

Totalul acestor disponibilități nu poate întrece un milion de oameni.

Astfel stînd lucrurile, se poate trage concluziunea, că în anul 1916, admitînd că pierderile lunare se vor menține la acelaș număr: 200.000 oameni, germanii nu vor putea face față nevoilor frontului de cît încă 5 luni de zile.

Aceasta mai explică, de ce azi germanii au început jocul de transport al forțelor lor, de pe un front pe altul, cum e cazul de pe frontul rus și balcanic, ne mai putînd face față nevoilor imediate, prin rezervele dinapoi.

Grăție admirabilei organizații a rețelei lor de drum de fier și a situațiunei lor centrale, germanii pot face mișcarea strategică de du-te-vino, prin transporturi intensive, care duc pe rînd soldații germani, din câmpiile rusești pe Iser, și de aci în Balcani.

Trebue totuș înțeleasă uzura care rezultă pentru aceste trupe, întrebuintate pe toate fronturile și insuficient întărite prin elemente noi.

Această uzură a început să-și dea roadele prin slăbirea ofensivei germane, atît în Balcani, cît și pe frontul oriental.

Astfel fiind, e drept, după cum anunță telegramele franceze, că ofensiva germană de la Verdun, să nu-i neliniștească, căci ea va rămîne, ca toate victoriile germane de pînă acum, fără urmări favorabile, din cauza lipsei de rezerve proaspete, cu care să desvolte și să ducă la bun sfîrșit un prim succes.

ALFA